

Želijo si prosto soboto

Vsekakor niso pred lahkim problemom, saj zaradi zastarelega strojnega parka ne morejo tako hitro izboljšati organizacijo proizvodnega procesa, da bi na ta način dosegli večjo storilnost. Člani delovnega kolektiva so sami zainteresirani, da bi čimprej uvedli sedemurni delavnik, zato se vsi skupaj trudijo, da bi našli še skrite rezerve. Zavedajo pa se, da bodo morali ustvariti več dohodka, da bodo lahko nabavili nove stroje in zvišali osebne dohodke.

V letošnjem letu bo 140-članski kolektiv predvidoma dosegel 510 milijonov celotnega dohodka in, v kolikor jim bo uspelo nabaviti nov stroj za izsekavanje krogov iz brizganih plošč, bodo planirani izvoz dokaj povečali.

Prav in za proizvajalce stimulatívneje pa bo, če bodo na novo normirali posamezna dela, kajti letni pregled doseženih norm kaže, da le-te nekateri znatno presegajo (več kot za enkrat), drugi pa s težavo dosegajo.

Prav o tem vprašanju smo se obrnili na delavke Jožico Plamberger, Ivano Praprotnik in Olgo Kotnik, saj je med prvo in zadnjo razlika v storilnosti skorajda enkratna.

Jožica Plamberger: — Ze šest let delam na istem delovnem mestu — v montaži pohištvnega okovja. Delam tudi med malico in se točno držim delovnega časa. V šestih letih sem si pridobila potrebno spretnost.

Ivana Praprotnik: — Zaradi večkratne menjave delovnih mest ne dosegam tako visoke norme.

Olga Kotnik: — Ves moj trud je zamen, ker imam zastarel oblikovalni stroj, ki ima stalno okvare. Popravila mi jemljejo čas.

O 42-urnem delovnem tednu pa vse tri menijo, da bi jim prosta sobota bila prikladnejša in več kot enurni skrajšani čas med tednom.

—že

V »GALANTERIJ« V SOŠTANJU SE TEMELJITO PRIPRAVLJAJO NA UVEDBO 42-URNEGA DELOVNEGA TEDNA, SOČASNO PA REŠUJEJO VPRAŠANJE OSEBNIH DOHODKOV TISTIH DELAVCEV, KI IMAJO POD 25 TISOČ DINARJEV REDNEGA MESEČNEGA DOHODKA. OBE VPRAŠANJI SO ŽE NEKAJKRAT OBRAVNAVALI NA SEŠTANJH DELAVSKEGA SVETA, V OKVIRU SINDIKALNE PODRUŽNICE IN V OSNOVNI ORGANIZACIJI.

NOV PROIZVOD

Montažne plošče

Lesno industrijski kombinat v Soštanjju bo v letošnjem letu predvidoma največ povečal obseg proizvodnje v Saleški dolini, saj znaša proizvodno povečanje kar 73 odstotkov v primerjavi z lanskim letom. Takšno povečanje bodo dosegli z novim provizoričnim obratom za izdelavo gradbenih montažnih plošč, ki jih bodo predvidoma že letos izdelali za okrog 300.000 kvadratnih metrov. Nov obrat bo z dvoimenskimi delom dal preko milijardo vrednosti celotne proizvodnje.

Ce bo vse šteklo kot predvidevajo, bodo že v drugi polovici leta pričeli s proizvodnjo novega izdelka. Pomembno je, da so že sedaj razpisali delovna mesta za strokovno vodstvo, ne da bi, kot je običajno, preje zgradili tovarno in šele zatem premišljali o tem, kdo jo bo vodil. Bistveno pa je tudi to, da so se odločili za proizvod, ki ima bodočnost, saj bo stanovanjska gradnja slejkoprej morala v vse večji meri seči po montažnim sistemom, ki bo nadomestil sedanjo več ali manj počasno in drago gradnjo.

Ceprav so pred velikimi vlaganji, pa vendarle temeljito razpravljajo o 42-urnem delavniku in o najsonovnejših osebnih dohodkih. Doslej so imeli povprečno plačo 33.700 dinarjev, kar je v lesni industriji solidno povprečje. V kolektivu imajo le 5 odstotkov delavcev, ki imajo pod 25 tisoč dinarjev osebnih dohodkov in še to bodo kmalu popravili.

Za obe vprašanji dela komisija z delovnimi podgrupami po ekonomskih enotah. Komisija je napravila nekaj vzorčnih analiz delovnih mest, podgrupe pa analizirajo sleherno po-

sebej in tako odkrivajo pomanjkljivosti v organizaciji tehnološkega procesa. Prepričani so, da bodo že v drugi polovici leta lahko prešli na zmajšani delovni čas.

Vsi upi in nade pa so na pravočasnem uvozu novega strojnega parka iz Francije, kajti le zavlačenje uvoza bi jim lahko podrlo njihove dobre delovne načrte. —K. J.

OBRAT ZA ŠIVANJE OBUTVE V TOVARNI USNJA SOŠTANJ

Tovarna usnja v Soštanjju poslovno sodeluje s tovarno obutve »Planika« iz Kranja. Tako so v Soštanjju organizirali poseben obrat za šivanje gornjih delov obutve kjer zaposlujejo 53 delavk. Ze v kratkem času se je produktivnost znatno povečala in sedaj že dosegajo produktivnost »Planike«. Pričeli so že usposabljanje novih 60 delavk za šivanje, te pa bodo delale v drugi izmeni. F. B.

Utemeljena integracija - Da! Neustrezne metode - Ne!

Več kot dva tisoč članov dvajsetih delovnih organizacij v celjski občini se je nenadoma znašlo na križišču vednosti in nevednosti — posredi pa je bila integracija, ki lahko vodi le k boljšemu, če...

Zato se je tudi naša redakcija integrirano z **Delavsko enotnostjo** pozanimala za to integracijo. Proti koncu lanskega leta je v Celju vzniknila ideja o integraciji trgovine in gostinstva. Vodilo je bilo gospodarska nujna po odpravi grosističnega posrednika med trgovino na drobno in industrijo, združevanje skladov za širjenje mreže in ne navsezadnje pričakovanje prodiranja močnih, modernih trgovskih hiš v Celje.

Devet trgovskih podjetij treh različnih strok: živilske, tekstilne in železninarske naj bi postale troje močnih podjetij; iz enajstih gostinskih lokalov pa naj bi nastali dve podjetji.

Pobudo je dala gospodarska zbornica in do sem je vse nekako v redu, potek sam pa je začuda zmešal štrne, tako da so vnaprej tenso postavljeni roki združenj že mimo, integracijska hotenja pa so dobila v svoji poslovni tajnosti razdruževalni priokus.

»Na iniciativo gospodarske zbornice je bila sklicana sektorska konferenca (4. 12. 1963), kamor so bili klicani: direktorji, računovodje in predsedniki delavskih svetov vseh celjskih trgovskih podjetij, na kateri je med drugim prišlo do razprave o fuziji trgovske mreže v Celju.« Tako pravi kasneje sestavljen zapisnik o pogovoru, ki ga je z omenjenimi predstavniki vodil strokovni tajnik oddelka za blagovni promet, **Riko Rižnar**.

Tudi na prihodnjih sestankih so pogovori potekali le v splošnih načelnih delitvah podjetij, saj je gospodarska zbornica smatrala, da naj analize smiselnosti integracije napravijo njeni člani sami (to so torej računovodje podjetij in direktorji). Ton diskretnosti pa je bil podan že na prvi večji od strani gospodarske zbornice, češ, da naj to zaenkrat ostane poslovna tajna, kar tudi je, čeprav neuradno javna.

Kaže, da ti razgovori niso pustili najboljših vtisov. »Z Železninarjem smo že dlje časa pripravljali združitve,« pravi direktor Tehnomercatorja. »Že v jeseni smo o sklepih obeh delavskih svetov obvestili občino. Zakaj tega ne bi uresničili, saj se kljub temu lahko pogovarjamo o nadaljnji integraciji? Je predlog gospodarske zbornice o združitvi treh res lahko odločilen za odklonitev integracije dveh podjetij? Tretji partner — Kovinotehna, h kateri naj bi se priključili obe podjetji tehnične stroke, nenehno spreminja svoj plan in nam ne zaupa vsega, kar ima v načrtih.«

V integracijski skupini podjetij Mode, Tekstila in Usnja je že v začetku prišlo do nesoglasij z načrtom gospodarske zbornice. Predstavniki podjetja Usnje so sprva bržčas menili, da je združitve samo za šibka podjetja, saj so bili mišljenja: »Smo visoko aktivni in bomo še bolj, zato nam ni potrebna integracija.« V skupini živilske stroke ne najdemo pravih skupnih interesov — Merx je trgovina z mešanimi blagom, Agropromet prodaja sadje in zelenjavo, Center pa ima specializirane mestne samopostrežne prodajalne. Direktor trgovskega podjetja Center, **Ivan Juhart** je dejal, da bi bila združitve smiselna le s prav tako specializiranim podjetjem. »Menim, da bi gospodarska zbornica morala svoj predlog utemeljiti s temeljito analizo, delovne organizacije pa bi lahko letemu zoperstavljale svoja stališča, ki bržčas niso brez vsakršne osnove, Razgovor na gospodarski zbornici je bil neprijeten.«

Uspah prvega in drugih razgovorov je bila komisija iz vrst direktorjev in računovodij, katera naj analizira gospodarjenje podjetij in ugotovi prednosti združitve. Toda le kako si je moč zamisliti delo komisij, če pravi glavni direktor Kovinotehne, ki naj bi združevala trgovino s tehničnim blagom: »Imamo velikopotezne načrte, toda o njih ne smemo javno spregovoriti, ker bi nas konkurenca z lahkoto prehitela.«

Ali ni v tej bojzani pred konkurenco skrta bojazen, kaj če ne pride do združitve? In le kako naj pride do združitve, če partnerjem ne zaupamo, kako bomo skupno gospodarili? Komisija pač nekaj dela, ker je zato sestavljena. Težnje in nasprotja so močna, zato se je porodila zelo komplicirana oblika samoupravljanja za novo, predvideno integrirano podjetje. In sicer je govora o delavskem svetu za grosiste, za detaljiste in za poslovalnice, nad vsemi pa še osrednji delavski svet. Torej, da bo čimveč razumevanja, tem več zaščite.

Začuda parafrazirana ustavnost samoupravnih pravic? »Prizadeti« (če jih smemo tako imenovati v dani situaciji) dajejo drug drugemu strokovna mnenja in kje ostaja tu gospodarska zbornica, saj ima vendar dovolj močno kadrovsko zasedbo, da bi bila sposobna utemeljiti svoj predlog združitve (Bržčas je po določenih svojega statuta celo dolžna to storiti?).

Najznačilnejše o tem je vsekakor mnenje **Aloja Zagožena**, računovodje podjetja **Železninar**, ki je tudi član komisije:

»Ce naj pride do združitve, naj bi pripravili vse potrebne analize gospodarjenja, nove organizacije podjetja, delitve dohodka, kadrovskih in drugih problemov, zavodi, ki so za strokovno usposobljeni in ki ne bi izhajali iz teženj in nasprotij. Slišal sem, da so v Kranju na ta način uspeli.«

To mnenje je bržčas meč, ki bi presekal ta gordijski voz in nam natočil čistega vina tudi o pretekli praksi pri združevanjih. Magični krog je tokrat dokazal svojo veljavnost, da je brez začetka in brez konca.

Za primer nam služi predlog združitve Železninarja in Tehnomercatorja. Načelnik oddelka za gospodarstvo celjske občine, tovariš **Petauer**, je o analizi dejal: **To je doslej najboljša utemeljitev za združitve podjetij, čeprav manjka še vedno del ekonomske razčlenitve.** Toda svet za blagovni promet ni mogel presoditi, dokler ni dobil strokovnega mnenja gospodarske zbornice! Le-ta pa je botrovala ustanovitvi komisij predstavnikov podjetij. Torej smo znova pri začaranem krogu.

Gospodarska zbornica je vztrajala le pri dvojem: da je integracija nujna (kar nedvomno drži!) in da naj steče do 1. januarja 1964. leta (kar pa pomeni 27 dni za zdrbitev trdega oreha z neontnimi kleščami — če jih pojmujejo v komisijah predstavnikov podjetij).

Celota pa je tekla v strogi poslovni tajnosti in šele nasprotja so vodila delegacije delovnih organizacij slednjič po pomoč k občinskemu sindikalnemu svetu, ki vse dotlej ni nič vedel o pripravah za integracijo.

To pa je razumljivo, kajti tudi večina delavcev v »prizadetih« delovnih organizacijah ni nič vedela o nameravani integraciji.

Sele po posredovanju občinskega sindikalnega sveta so tudi delavci zvedeli nekaj o tem. Predsednik občinskega sindikalnega sveta, tovariš **Cokan** je dejal: »Podprli smo integracijo, toda zahtevali smo temeljite gospodarske analize in širše razprave v delovnih organizacijah. Čeprav smo s tem časovno zavrlj proces, nismo mogli soglašati s tem, da bi samo vodilni tovariši odločali o združitvah podjetij.«

Medtem pa je prav enostransko gledanje in nerazumevanje združitve (saj še niso vedeli, zakaj naj se združijo) pri Tehnomercatorju bil povod »referenduma«: ali si ali nislj za združitve s Kovinotehno? Odgovora bržčas ni potreba ugotavljati.

Bistvo nasprotij pa je zadel nek član trgovskega podjetja, ki je dejal: **da se je sedanja integracija preveč zasukala okrog osebnih dohodkov, ki niso vedno dokaz dobrega gospodarjenja.**

(Nadaljevanje na osmi strani)

»SAD-SOK« TEČE

OBRAT, KI SE JE ZAKORENINIL

V stari zgradbi pri kostrivniški slatini blizu Podplata so pričeli s predelavo sadja. Prostori so že v začetku bili tesni, toda šmarski zadržniki so se veselili, samo da bi ustvarili obrat, ki ga na Šmarskem tako zelo potrebujejo. Nabavili so nekaj strojev in »SAD-SOK« je stekel. Ze po prvih steklenicah dobrega pridelka je bilo jasno, da bo šlo. Danes pa ...

»Tržišče je za nas odprto, da smo lahko zadovoljni«, je povzel upravnik obrata tovariš **Milan HRIBAR**. »Surovin za predelavo imamo dovolj, saj bomo morali predelati okoli 3000 vagonov sadja, če je letina običajna. In kaj bo šele takrat, ko bodo obradile jableane na naših plantažah okoli

Rogatca in na Škrbniku pri Pristavi? V razmerah, kakršne so zdaj, smo veliko napravili in dobro, samo prostori! Poglejte, skladišče nimamo! Da, trenutno smo sami sebe prerasli in nam je koža pretesna, da komaj dihamo.

Samo, če bomo uspeli uresničiti naše načrte, bo kmalu drugače. Blizu prometnega vozlišča v Mestinju pričnemo graditi nove prostore, kamor bomo čimprej preselili proizvodnjo sadnih sokov. Tu, v Kostrivnici, pa bi obdržali samo proizvodnjo žganih pijač. Tako bi smotrno razdelili proizvodnjo, obenem pa pridobili zadovoljive zmogljivosti.

Zagnali smo se z vso voljo, vse bo šlo, samo še prostore! In ti bodo! Načrti so, nekaj denarja pa so si tudi že zagotovili, tako da bodo že v prvih spomladanskih dneh pričeli z gradnjo, vendar nameravajo graditi vse do 1970. leta, ko bi se »SAD-SOK« razvil že v močnejšo šmarsko proizvodno organizacijo.

»Ekonomiada« bo v Murški Soboti

VEČ SREDSTEV ZA GOSPODARSKE INVESTICIJE V KONJSKI OBČINI

Letos so v konjski občini predvideli za okrog milijardo 151 milijonov dinarjev sredstva za investicije. Razumljivo je, da bodo sredstva razdelili v glavnem za gospodarske investicije, vendar bodo tudi za negospodarske potrebe skoraj 400 milijonov dinarjev. Tako bodo zgradili okrog 70 stanovanj, dogradili novo šolo v Zrečah, dozdali šolo v Ločah ter dozdali delavnice k drugi osnovni šoli v Slovenskih Konjicah. Sredstva, namenjena za zdravstvo, bodo večinoma porabili za dozdavo zdravstvenega doma v Slovenskih Konjicah, medtem ko so v deležu za kulturo, prosveto in telesno vzgojo zagotovili sredstva za ureditev občinske knjižnice, spomenika v Slovenskih Konjicah, za restauracijo žičkega samostana in za začetek gradnje kopalnega bazena v Konjicah in Zrečah. Iz istih virov bodo financirali tudi glasbeno šolo ter godbi v Slovenskih Konjicah in Vitanju.

V SEVNICI GRADIJO

Lansko leto je bilo v sevnški občini precej novih gradenj. Tako bo nova osnovna šola, ki je že pod streho, prihodnje leto prejela mladino v svoje prostore.

Tudi podjetja so precej gradila. Tako je konfekcija »Lisca« razširila svoje prostore, podobno pa bo storila »Jutranka«.

Se tri gradnje so v načrtu. Gradili bodo 20-stanovanjsko stolpnico, zgraditi bodo morali novi most čez Savo, poleg ceste Celje — Krško pa bo treba urediti cesto od Vrhevoega do Blance. S. S.

Kovinotehna: iztovarjanje vagonov